

5.

Af det i de sidste Dage fremkomne „Forslag til Lov om Statsbanedriftens Ordning“ fremgaar det, at Trafikasistenternes Lønninger ikke paatænktes underkastede nogen Forandring.

Der er ingen Tvivl om, at alle Trafikasistenterne have gjort sig Haab om at faa deres Aaar noget forbedrede, og for at opnaa dette, have de i Juli Maaned forrige Aar til deres Generaldirektør ad tjenstlig Vej indsendt et Andragende, hvori de søgte at motivere dette deres Ønske. Andragendet var underskrevet af saa godt som alle Trafikasistenten (saa vidt vides 513) og blev, efter hvad der er bragt i Erfaring, godt anbefalet af samtlige Trafikchefer og Trafikinspektører. Indsendelsen ad tjenstlig Vej og til Generaldirektøren anfaas for at være den mest loyale og formel rigtige Fremgangsmaade. Foruden at vedlægge et Eksemplar af foromhandlede Andragende hidsættes følgende til yderligere Motivering af Trafikasistenternes Ønsker om Lønningsforbedring, idet tilføjes, at til de i det følgende foretagne Beregninger og Sammenstillinger er Særnbane- og Kommune-Ralenders Personalfortegnelse for 1897 benyttet.

Først søges der da paavist, hvorledes Fremtidsudsigterne for de nuværende 135 Trafikasistenten af I. Klasse stille sig. For II., III. og IV. Klasse's Assistenten er det nemlig vanskeligt at opstille nogen holdbar Beregning med Hensyn til deres fremtidige Avancementsforhold, da disse i høj Grad paavirkes af den paa hvert kommende Aars Finanslov bevilgede Forøgelse af Assistentantallet, denne fordeles jo paa alle 4 Klasser saaledes, at $\frac{1}{4}$ stiger fra II. til I., $\frac{1}{2}$ fra III. til II. og $\frac{3}{4}$ fra IV. til III. Klasse, altsaa have de 3 laveste Klasser en Fordel af Forøgelserne, hvorefter I. Klasse ingen har. Smidlertid er det jo en Selvfølge, at Afgangen fra I. Klasse til andre Stillinger har den største Indflydelse paa de andre Klasser, saa at en ringe Afgang fra I. Klasse vil virke meget føleligt nedester.

Den 1ste Januar 1897 vare Aldersforholdene blandt de ældste i de Stillinger (Stationsforstandere, Godssetspejditører og Overtassistenten), hvortil Trafikasistenten kunne vente Forfremmelse saaledes:

27 vare 60 Aar og derover,
28 — 55—60 Aar,
36 — 50—55 —

91 ville altsaa kunne paaregnes at tage Afsted i Løbet af de første 15 Aar; til disse 91 lægges den antagelige Afgang ved Dødsfald 27. (I Femaaret 92—96 er der død 9, altsaa i 15 Aar 27) og endelig tillægges for Oprettelsen af ny Poster 25. (I Femaaret 92—96 er der oprettet saadanne, altsaa i 15 Aar 18, + Stationsantallet paa Rystbanen og Slagelse—Bærsløvsbanen 7 = 25). Der vil efter dette blive i alt 143 Pladser at besætte i 15 Aar, eller ca 10 om Aaret; der er 135 Trafikasistenten af I. Klasse, altsaa vil det være 13,5 Aar, forinden den sidste af disse kan vente at overgaa til en af de foran nævnte Stillinger; antages det, at den sidste ogsaa bliver den sidst ansatte, vil han, der er ansat i 1883, til den Tid have tjent Statsbanerne i 26—27 Aar. Det er endda kun, hvis det fremsatte Forslag om at sætte Aldersgrænsen til 65 Aar bliver til Lov og forudsat, at alle ansatte ville benytte sig af denne Ret, at 26—27 Aars Tjeneste kan gøre det af, hvis dette ikke sker, og den nugældende Aldersgrænse 70 bibeholdes, maa der lægges 5 Aar til.